

PASAKŲ KRAITELĘ PRAVĖRUS

*Klaipėdos lopšelio-darželio „Volungėlė“
„Tauškučių“ grupės auklėtoja Birutė Krikčiukienė*

*Kam pirmąjį kartą, kam šimtąjį kartą,
Taip tyliai atsiveria pasakų vartai.
O pasakose būna, taip kaip ir dera -
Viskas į gera, į gera, į gera...*

Pasaka – stebuklų stebuklas, tai įgimta vaiko reikšmė. Pašaukta ateina, kad padėtų vaikui pažinti iš senų senovės paveldėtą pasaulėvaizdį, tautos kultūrą, jos išmintį, kad padėtų pasijusti jos dalele.

Kad vaikai pajustų pasakos personažų išgyvenimus, mes bandome mėgstamą pasaką suvaidinti. Žaisdami pasaką, vaikai atskleidžia savo jausmus, patyrimą, individualumą, tampa savarankiškesni, labiau pasitikintys savimi. Vaikai visada mieliau vaidina ir žaidžia teatrą, nei klausosi ir stebi. Vaidindami įvairius gyvenimo vaizdelius, inscenizuodami pasakas, jie imituoja, pamėgdžioja ne tik suaugusiuosius, bet ir įvairius gyvūnelius, paukščius, gamtos reiškinius, taip įgydami daugiau žinių apie aplinką. Veikėjų lūpomis jie mokosi taisyklingai kalbėti, lavinama vaizduotė,

mąstymas, pastabumas. Žaisdami pasaką vaikai taip pat mokosi ir elgesio kultūros, tarpusavio bendravimo, bendradarbiavimo.

Savo pasakas dovanojame draugams jų gimtadieniams, tėveliams įvairių švenčių proga, dalyvaujame festivaliuose, kitų įstaigų menų savaitėse ir t.t. 2002m. buvome pakviesti į Kretingos darželį–mokyklą „Žibutė“, į teatro savaitę „Mėlynasis lapelis“. Vaikai suvaidino spektakliuką „Pelkių Vandos pasakaitė“. 2003m. dalyvavome miesto festivalyje „Skudurinukė“. Vaikai vaidino pasakėlę „Dyvų dyvai“. Labai gražiai bendradarbiaujame su Klaipėdos m. lopšeliu–darželiu „Puriena“, kai eilė metų vyksta mainų pasakos.

Jau penkeri metai esame Klaipėdos miesto ikimokyklinių įstaigų vaikų kūrybos švenčių „Vaidinimų kraitelė“ dalyviai. Stengiamės suvaidinti savo kūrybos pasakėles, jas eiliuojame. Vaikams jos labai patinka, nes yra lengvai įsimenamos. Vaikai patys siūlo, kokie personažai turėtų dalyvauti jų pasakose, patys skirstosi vaidmenimis. Auklėtoja, atsižvelgdama į jų norus, pageidavimus, stengiasi parinkti tokias darbo formas bei metodus, kurie skatintų vaikų iniciatyvumą ir saviraišką. Taip ir gimsta vis nauji kūrinėliai-pasakėlės, apie kuriuos vaikai su džiaugsmu ir pasididžiavimu atsiliepia.

Prie bažnyčios, šalia kelio,
Stovi „Volungės“ darželis.
Tam darželyje vaikai,
Bėginėja sau linksmi.

O kad pasaka nedingtu,
Imam lėlę sau ant pirštų.
Ir vaidinam iš širdies,
Lai kiti mums pavydės.

Mūsų pasakoj gyvena,
Žmonės, žvėrys, gyvuliai.

Čia jie kalba, čia jie baras
Ir draugauja amžinai.

Oi tai dyvai dyvinausi,
Pasakoj - velniai juodžiausi.
Nebijokit, jie geri,
Nors labai jau paišini...

Mes užaugsim dideli,
Bet lėlė mums liks širdy.
Žais jau pasakas kiti
Grupėje vaikai maži.